

Novák Dezső

Novák Dezső labdarúgásban elért eredményeit igen veretes számok mutatják a statisztikákban, teszik őt a magyar labdarúgás legendái közé. Játékosként kétszeres olimpiai bajnok, EB bronzérmes, világválogatott, Vásárvárosok Kupája győztes, négyszeres magyar, egyszeres magyar kupagyőztes, majd utána edzőként nyert újabb három magyar bajnokságot és egy magyar kupát, valamint ő volt az, aki magyar csapatával először jutott a Bajnokok Ligája csoportkörébe. Nekünk Fradistáknak ezek a számok még többet jelentenek, hiszen mindegyik siker mögött a Ferencvárosi Torna Club áll, ezek mind az FTC dicsőséglistáját gyarapították.

Novák Dezső 85 esztendeje, 1939. február 3-án, a Vas vármegyei Jákon született. 12 évesen a szomszéd faluban, Egyházásrádócon kezdett el futballozni, onnan került 1955-ben a megyeszékhelyre, a Szombathelyi Postáshoz, mert akkor már Szombathelyen tanult. Egy évig volt csak ott, mert játékára felfigyelt a megye első számú csapata, a Haladás. 1956. május 9-én, nem sokkal 17. születésnapja után mutatkozott be az élvonalban, érdekesség, csatár létére balhátvédként. Igen, eredetileg csatár, jobbszélső volt, ám a csapatot sújtó sérülések miatt, kényszerből a balhátvéd posztjára állították őt. Ez sorsfordító volt, hiszen innentől kezdve Novák Dezső a pályafutása végéig a védelemben maradt. 1959. október 25-én Svájc ellen mutatkozott be a válogatottban, 8:0-ra győzött csapatunk. Bekerült a római olimpiára készülő keretbe is. Még az olimpia előtt a Fradi szerette volna leigazolni, de a Haladás nem adta ki. Két választása volt: vagy kivár egy évet és akkor lemarad az olimpiáról, vagy az NB II-ben folytatja, mivel a Haladás kiesett az NB I-ből. Ő az utóbbit választotta. Játszott az olimpián, akkor még csak bronzérmes akasztották a nyakába. Aztán 1961-ben már a Haladás vezetői sem akadályozhatták meg távozását az FTC-hez. Az MLSZ koncepciója akkoriban az volt, hogy a vidéki tehetségeket a fővárosba gyűjti össze, így a szövetség illetékese közölte Novák Dezsővel, az MTK-ba kell igazolnia. Mivel ő már elígérkezett a Fradihoz, sehogy sem tudták

rábeszélni erre a klubcserére. A kezdet nem volt könnyű, az FTC csónakházába költözött, a játék mellett a Húsipari Trösztnél félállásban dolgozott, de a legfontosabb, hogy a csapatban megkapta a jobbhátvéd posztját. Villámgyorsan beilleszkedett az együttesbe és őt is hamar befogadták a társak, alaptagja lett a Mészáros József edző irányításával kialakuló egyre ütőképesebb és eredményesebb csapatnak, jöttek a bevezetőben már felsorolt sikerek.

A labdarúgásban valamennyire jártas emberek tudják, specialistája volt a 11-es, illetve a szabadrúgásoknak. A büntetőket elképesztő hidegvérrel értékesítette, többnyire úgy, hogy a labda az elmozdult kapus lábától csak centikre gurult a kapuba, mert a végsőkig ki tudott várni, amíg a hálóőr valamelyik irányba el nem mozdult. Pályafutása ferencvárosi évei alatt 74 tizenegyest rúgott, amelyekből 69 gól lett. Emellett rúgott 27 szabadrúgás-gólt is.

Harminchárom évesen, ereje teljében fejezte be aktív pályafutását, utolsó mérkőzését Hirosimában játszotta a japán válogatott ellen, ahol stílszerűen 11-esből gólt is szerzett. 1975-ben a Vojvodina elleni búcsúmérkőzésén köszönt el – Albert Flóriánnal és Rákosi Gyulával együtt – a zöld-fehér szurkolóktól. Kuriózum, hogy az akkor új Üllői úti pályán ő lőtte az első gólt 1974. május 19-én a Vasas öregfiúk hálójába.

1972-ben kezdte edzői pályafutását az FTC-ben, négy évig pályaedző volt. 1976-ban szakedzői oklevelet szerzett, még ebben az évben Dunaújvárosba hívták vezetőedzőnek, ahol szép éveket töltött a Kohász kispadján. Onnan hívta haza a Fradi 1980-ban, irányításával 1981-ben bajnokságot nyert a csapat, 1983-ban mesteredzői címet kapott. Ezután vándorbotot vett a kezébe, sok helyen megfordult, több-kevesebb sikerrel. Volt a válogatott csapatok mellett is, dolgozott Jenei Imre, majd Puskás Ferenc segítőjeként. Aztán 1994-ben másodszor is hazahívta a Fradi, ő újra jött és újabb címeket nyert, két újabb bajnokságot, egy Magyar Kupát, egy Szuperkupát és volt az az örökké emlékezetes BL csoportkör, ami az újkori hazai futballtörténelem egyik legnagyobb sikere. 1996 őszén a kispadot egy évig a szakosztályvezetői székre cserélte, majd Szaúd-Arábiában vállalt edzőséget, ahonnan 1997. decemberében tért haza. Utána egészen a haláláig a futballtól visszavonultan élt.

2014. február 26-án szólította magához a teremő, azóta nekünk az emlékezés a kötelességünk. Emlékezni és emlékeztetni arra a páratlan eredményorra, amit játékosként és edzőként elért szeretett egyesületünk színeiben. Mi pedig örömmel teszünk eleget ennek a kötelességünknek, annyi más ferencvárosi legendához hasonlóan Novák Dezsőt sem feledjük, emlékét őrizzük, nyughelyéhez elhozzuk koszorúnkat, felidézzük sikereit, elmondunk érte egy imát.

Budapest, 2024. február 5.